

CFW-8

17-03-2026

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-3864/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Slavka Pavkovića predsjednika vijeća, dr. sc. Jadranka Juga člana vijeća i suca izvjestitelja, Damira Kontreca člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Josipa Turkalja člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GENERA d.d., OIB: 25555531112, sa sjedištem u Kalinovici, Svetonedeljska cesta 2, Rakov Potok, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Lui, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika AGRO VISION d.o.o., sa sjedištem u Republici Srbiji, Beograd, Kneza Mihaila 25/2/16 (ranije Dubrovačka 24, ranije Begaljica, Borisa Kidriča 213), radi isplate, odlučujući o prijedlogu za dopuštenje revizije tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4076/2024-2 od 26. veljače 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-897/2022-62 od 23. srpnja 2024., u sjednici održanoj 17. veljače 2026.

riješio je:

I Dopušta se tužitelju podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4076/2024-2 od 26. veljače 2025., u odnosu na pravna pitanja:

„Je li Republika Hrvatska postala strankom Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe (koju je bivša SFRJ ratificirala) sukladno pravilima međunarodnog prava, posebice uzimajući u obzir članak 34. Bečke konvencije o sukcesiji država glede međunarodnih ugovora, odnosno da li je ista za Republiku Hrvatsku ostala na snazi bez obzira je li ili nije izvršila notifikaciju o sukcesiji države prednice?

Može li se plaćanje jednog dijela duga (računa) smatrati priznanjem drugog dijela duga (računa) i radnjom kojom se prekida zastara, odnosno smatra li se da plaćanje jednog dijela duga (računa) prekida zastaru u odnosu na drugi dio duga (računa)?“.

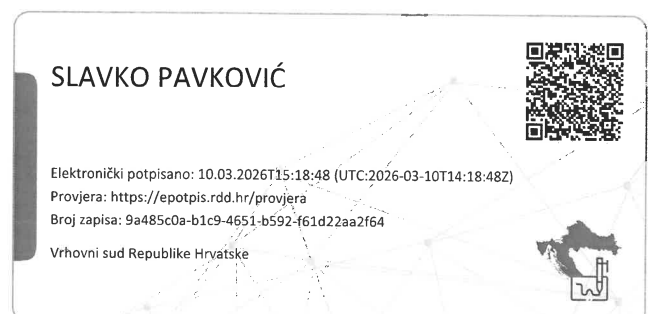
II Zahtjev tuženika za naknadu troška odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije se odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4076/2024-2 od 26. veljače 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-897/2022-62 od 23. srpnja 2024.
2. Tuženik u odgovoru na prijedlog za dopuštenje revizije predlaže odbiti prijedlog za dopuštenje revizije, uz naknadu mu troška sastava odgovora na reviziju.
3. Postupajući sukladno odredbama čl. 385.a i čl. 387. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - dalje u tekstu: ZPP) revizijski sud je ocijenio da su ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP, zbog pravnih pitanja navedenih u izreci ovog rješenja, obzirom je vezano uz prvo postavljeno pitanje riječ o pitanju o kojem praksa višeg suda nije jedinstvena te o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, dok je vezano uz drugo postavljeno pitanje riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, i to od odluke broj Rev-1009/2017-2 od 9. veljače 2022.
4. Budući da su u ovoj pravnoj stvari ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda iz čl. 385.a st. 1. ZPP i dopuštenje revizije, valjalo je na temelju odredbe čl. 387. st. 1. i čl. 389.b. st. 3. ZPP odlučiti kao u izreci.
5. Za preostalo pravno pitanje iz prijedloga za dopuštenje revizije uzima se da je prijedlog u odnosu na njega povučen (čl. 389.b st. 3. ZPP).
6. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 155. st. 1. ZPP te tuženiku nije priznat trošak odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije jer se radi o troškovima koji nisu bili potrebni za vođenje ove parnice. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci pod točkom II.

Zagreb, 17. veljače 2026.

Predsjednik vijeća:
Slavko Pavković

Broj zapisa: **9-30883-b1b55**

Kontrolni broj: **0ac9f-4b4d7-ec29a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Vrhovni sud Republike Hrvatske
Trg Nikole Zrinskog 3
10000 Zagreb

Poslovni broj: Revd-3864/2025-3

Trgovački sud u Zagrebu

Na broj: P-897/2022

Dostavlja se primjerak odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revd-3864/2025-2 od 17. veljače 2026., za spis, uz napomenu da je odluka dostavljena i drugostupanjskom sudu.

U Zagrebu, 13. ožujka 2026.

Voditelj Posebne sudske pisarnice u Vrhovnom sudu RH

Mirko Paša

Dostaviti:

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske s primjerkom odluke VSRH broj: Revd-3864/2025-2 od 17. veljače 2026. poziv na broj predmeta suda II.st.: PŽ-4076/2024.

Broj zapisa: **9-30884-adb67**

Kontrolni broj: **0c767-992c6-a41a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=20599635268.1.37, CN=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, L=ZAGREB,
OID.2.5.4.97=VATHR-20599635268, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Hrvoje Lui, odvjetnik**, dana **17.03.2026.** su posiana sljedeća pismena iz predmeta **P-897/2022**:

- podnesak vrste **Rješenje** i oznake **P-897/2022-81**
- prilog oznake **P-897/2022-81-1**.

Potvrđuje se da je primatelj dana **17.03.2026.** preuzeo navedena pismena.

05-05-2025

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4076/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izvjestiteljice i Marine Veljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GENERA d.d., Rakov Potok, Kalinovica, Svetonedeljska cesta 2, OIB: 25555531112, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika AGRO VISION d.o.o., Republika Srbija, Beograd, Kneza Mihaila 25/2/16 (ranije Dubrovačka 24, ranije Begaljica, Borisa Kidriča 213), radi isplate iznosa od 56.016,40 EUR, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-897/2022-62 od 23. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2025.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-897/2022-62 od 23. srpnja 2024. i sudi:

Ukida se platni nalog iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PI-3/2021-4 od 11. veljače 2021. kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 56.016,40 EUR (u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja), kao i zakonsku zateznu kamatu koja teče na iznos od:

- 14.688,40 EUR (u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja) od dana 18. listopada 2017. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 5 (pet) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

- 41.328,00 EUR (u kunsnoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja) od dana 20. travnja 2017. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 5 (pet) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana,

- kao i dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak postupka izdavanja platnog naloga u iznosu od 1.438,05 EUR / 10.835,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja 11. veljače 2021. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom održan je na snazi platni nalog iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PI-3/2021-4 od 11. veljače 2021. kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 56.016,40 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, (točka I. izreke), naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 8.354,26 EUR (točka II. izreke).

2. Tako je prvostupanjski sud presudio jer je nakon izvedenog dokaznog postupka utvrdio da je tužitelj isporučio tuženiku robu (modro ulje - sredstvo za zaštitu bilja), dok tuženik nije ispunio obvezu isplate kupoprodajne cijene, pa je primjenom odredbe članka 376. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) odbio tužbeni zahtjev. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP).

3. Protiv te presude tuženik je podnio žalbu iz svih žalbenih razloga, osobito zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Prvostupanjski sud je počinio povredu postupka i iz razloga što tuženiku nije dostavio nalaz i mišljenje vještaka ni precizirani tužbeni zahtjev čime su povrijeđena pravila o dostavi pismena. Nadalje, pogrešno je utvrđeno činjenično stanje te sud pogrešno utvrđuje da je dugovanje proizašlo s osnove Distribucijskog ugovora budući da je riječ o potraživanju s osnove Ugovora broj RS/2014 od 6. listopada 2014. Smatra da je nastupila zastara potraživanja te je sud u tome dijelu pogrešno primijenio materijalno pravo budući da se primjenjuje hrvatsko pravo i zastarni rok od tri godine koji je protekao prije podnošenja tužbe. Osim toga, ne postoji dokaz da se djelomična uplata od 17. listopada 2017. odnosi na ovdje utuženi račun, dok je vještačenje nestručno i pristrano, te je pogrešan zaključak da je došlo do prekida zastare. Predložio je ukinuti pobijanu odluku.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude ni u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako ni povrede iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju tuženik upire u žalbi. Pobijana presuda ima valjano obrazloženje, razlozi obrazloženja nisu u suprotnosti s dokazima izvedenim u spisu. Međutim, materijalno pravo je pogrešno primijenjeno.

7. Predmet ovog parničnog postupka jest zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 56.016,40 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na ime isporučene robe - modrog ulja (koje predstavlja kombinirani insekticid-fungicid-akaricid namijenjen za zaštitu trajnih nasada) s osnove Distribucijskog ugovora broj U-11 od 18. rujna 2012. Predmetnim Distribucijskim ugovorom tužitelj je imenovao tuženika za svog distributera za prodaju i promidžbu proizvoda u Srbiji, i to proizvoda za dezinfekciju i deratizaciju (D.D.) te proizvoda za zaštitu bilja (članci 1. i 2.1. Ugovora), kakav proizvod predstavlja i modro ulje za koje tužitelj zahtijeva isplatu cijene u ovome postupku.

8. Tužitelj zahtijeva utuženi iznos s osnove dva računa: račun broj 95208291/0000032427 (4173/VT02/1) od 21. prosinca 2016. i račun broj 95208292/0000032427 (4174/VT02/1) od 21. prosinca 2016. po kojima je dospjeli dug tuženika prema tužitelju za isporučene proizvode iznosio 82.016,40 EUR. Konačno proizlazi kako je do 17. listopada 2017. tuženik namirio samo dio tražbine po računu broj 95208291/0000032427 (4173/VT02/1) tako da je po tom računu preostao dug u iznosu od 14.688,40 EUR po osnovi glavnice, dok tražbina po računu broj 95208292/0000032427 (4174/VT02/1) nije niti djelomično namirena. Zbog toga tužbenim zahtjevom tužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 56.016,40 EUR.

9. Tuženik je osporavao osnovu i visinu tužiteljeva potraživanja ističući da tužitelj nije dokazao isporuku robe, da predmetni računi ne proizlaze s osnove Distribucijskog ugovora te je istaknuo prigovor-zastare.

10. Prvostupanjski sud je izveo dokazni postupak u kojem je između ostalog izveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Branki Palac iz Zagreba, nakon čega je ocijenio da tužiteljevo potraživanje prema utuženim računima potječe s osnove Distribucijskog ugovora broj U-11 od 18. rujna 2012., da je tužitelj dostavljenim tovarnim listovima i otpremnicama dokazao da je roba naznačena u utuženim računima isporučena tuženiku. U odnosu na istaknuti prigovor zastare, prvostupanjski sud je ocijenio da se ocjenu tog prigovora treba razmotriti kroz odredbe Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe („Službeni list SFRJ“ - Međunarodni ugovori broj 5/78, Ustavna odluka o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske - „Narodne novine“ broj 31/91, i članka 29. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora - „Narodne novine“ broj 28/96), i to odredbu članka 8. Konvencije prema kojoj potraživanja iz kupoprodaje robe zastarijevaju za četiri godine, iako je od nastanka obveze (21. prosinca 2016.) do dana utuženja (29. siječnja 2021.) protekao četverogodišnji zastarni rok predviđen odredbom članka 8. Konvencije, sud je ocijenio da je došlo do prekida zastare djelomičnim plaćanjem računa broj 95208291/0000032427 (posljednje plaćanje 17. listopada 2017.) pa od tada do pokretanja postupka nije protekao četverogodišnji zastarni rok. Isto tako, od dospijeca obveze (120 dana od dana fakture) 20. travnja 2017. pa do dana utuženja (29. siječnja 2021.), nije protekao zastarni rok, slijedom čega tužiteljevo potraživanje nije zastarjelo.

11. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenično stanje, ali je na takvo utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo.

12. Prvenstveno se ističe da je prvostupanjski sud istaknuti prigovor zastare pogrešno ocijenio primjenom Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe iz 1974. godine. Naime, Konvenciju o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe je bivša SFRJ ratificirala Zakonom o ratifikaciji Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe („Službeni list SFRJ“ - Međunarodni ugovori broj 5/78), ali Republika Hrvatska nije izvršila notifikaciju o sukcesiji države prednice, a prema Bečkoj konvenciji o sukcesiji država glede međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 12/93 - Međunarodni ugovori) svojstvo stranke ili države ugovornice se stječe na temelju notifikacije o sukcesiji države prednice, od dana sukcesije država ili od dana stupanja na snagu ugovora. Kako, dakle, Republika Hrvatska nije postala strankom navedene Konvencije, to prvostupanjski sud prigovor zastare nije mogao ocijeniti primjenom te Konvencije.

13. Nesporno je da su člankom 14. Distribucijskog ugovora broj U-11 od 18. rujna 2012. stranke ugovorile primjenu hrvatskog prava i nadležnost suda u Zagrebu, Republike Hrvatske. Stoga se i pitanje zastare tužiteljeva potraživanja treba razmotriti kroz primjenu hrvatskog materijalnog prava, u konkretnom slučaju, Zakona o obveznim odnosima, koji u članku 228. regulira pitanje zastare kod međusobnih

tražbina iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno propisuje trogodišnji zastarni rok. Imajući u vidu dospijeće utuženih tražbina (oba računa su dospjela 20. travnja 2017.), kao i datum pokretanja ovog postupka (1. veljače 2021.), proizlazi da je trogodišnji zastrani rok protekao prije pokretanja ovog parničnog postupka, što znači da je za tužiteljevo potraživanje nastupila zastara.

14. Podredno se napominje da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda da je djelomičnim plaćanjem računa broj 95208291/0000032427 došlo do prekida zastare. Odredbom članka 240. stavka 1. ZOO-a određeno je da se zastarijevanje prekida kad dužnik prizna dug, time da prema stavku 2. tog članka priznanje duga može se učiniti ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način kao što su davanja otplate, plaćanje kamata, davanja osiguranja. Dakle, za ostvarenje prekida tijekom zastarnog roka, što može biti učinjeno i konkludentnim radnjama, potrebno je priznanje kako osnove tražbine tako i visine te tražbine. Samo po sebi plaćanje jednog dijela duga, do čega je došlo u ovom pravnom odnosu, ne može se smatrati priznanjem drugog dijela duga, tj. duga koji nije plaćen, pa se ocjena prvostupanjskog suda o prekidu zastare djelomičnim plaćanjem ne može prihvatiti. U odnosu na ostatak duga nije bilo izričitog priznanja ni konkludentnog, davanjem otplate, plaćanjem kamata, davanjem osiguranja ili na drugi način kojim bi se nedvojbeno očitovala volja dužnika da prizna preostali dug.

15. Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a tuženikova žalba je prihvaćena i pobijana odluka preinačena.

Zagreb, 26. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Dokument je elektronički potpisan:
Mirta Matić

Vrijeme potpisivanja:
28-04-2025
15:38:05

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Matić
G=Mirta
CN=Mirta Matić

Broj zapisa: **9-30873-8f2e1**

Kontrolni broj: **0aa18-b6b55-65e8a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Hrvoje Lui, odvjetnik**, dana **02.05.2025.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-897/2022**:

- podnesak vrste **Presuda - preinačena 1.st. presuda** i oznake **P-897/2022-71**.

Potvrđuje se da je primatelj dana **05.05.2025.** preuzeo navedena pismena.

Privredno društvo AGRO VISION doo Beograd-Stari Grad

11000 Beograd, Kneza Mihaila 25, sprat 2, stan 16

PIB: 106849854; matični br: 20692464
tek. m: 160-345484-69 i 330-50000904-20

Republika Hrvatska Tel/fax: +381 26 841 830; e-mail: agrovisionbeograd@gmail.com

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA PISARNICA

69 P.897/2022

Primljeno iz ~~urka~~ preko pošte, dne 10.09.2024

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Predato na prijemni obično, prep., dne 06.09.2024 ps

ZA

Pošta VELIKA PLANA u BR. 291 264 800 AGRO VISION D.O.O.
Broj: 197
Broj primjeraka 2. priloga -
Datum: 06.09.2024 pos
Primio: R

VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Tužilac: Genera dd -Kalinovica , Svetonedeljska 2, 10436 Rakov Potok , Hrvatska OIB2555531112

Tuženik : " AgroVision dd- Beograd - Kneza Mihaila 25/2/16 , sa MB 20692464 i PIB-om 106849854

ŽALBA na Presudu 69 P.897/2022 od 23.07.2024

Tuženik podnosi žalbu na Presudu 69 P.897/2022 od 23.07.2024 iz svih zakonski razloga a posebno zbog apsolutne bitne povrede Zakona o parničnom postupku shodno članku 354 stav 2. alineja 11 ZPP-a ("Narodne novine" zadnja izmena br.70/19) jer je izreka ožalbene Presude u suprotnosti sa datim obrazloženjem i priloženim dokazima koji se navode u obrazloženju kao izvedenim a na kojima sud zasniva svoju odluku o održanju platnog naloga i usvajanju platnog naloga, tako da je platni nalog donet uz bitnu povredu postupka odnosno odnosno suprotno odredbi ZPP-a pa je shodno tome i Presuda o održavanju platnog naloga nezakonita i neodrživa.

Dalje, tuženik ističe da je sud načinio i bitnu povredu postupka jer je u toku postupka propustio da tuženiku uredno dostavi dokazne materijale a posebno tuženiku nisu uredno kako odredbe ZPP-a predviđaju o urednoj dostavi pismena, pa tuženiku nisu dostavljeni -nalaz i mišljenje veštaka kako bi se isti izjasnio i o tome ostavljen primeren rok, zatim tuženiku nisu dostavljeni precizirani tužbeni zahtevi od strane tužioca takođe na izjašnjenje, sve ovo je u suprotnosti zakonskim odredbama koji uređuje način dostave pismena, jedino uredna dostava je izvršena u vezi dostave ove Presude.

dokaz : u spisima predmeta

Ujedno tuženik smatra da je sud pogrešno i utvrdio činjenično stanje jer sud nije utvrdio stvarnu nameru stranaka odnosno stvarnu volju ugovornih strana, posebno koji su to poslovi koji su realizovani distribucijskim ugovorom a koji je zaključen još 18.09.2012 sud pogrešno utvrđuje da je sporni dug nastao iz ugovornog odnosa koji je utvrđen Distribucijskim ugovorom, pa koji su razlozi da nakon toga stranke zaključuju ugovor o kuoprodaji br.RS4/2014 to istim konkretizuju predmet kupoprodaje -modro ulje, za tako nešto nije imalo razloga ako se pozivamo na distribucijskim ugovorom od 18.09.2012.

Sud ne daje jasne razloge u svom obrazloženju presude niti sleduje logičan sled stvari niti pravilno tumači stvarnu volju stranaka kao i prateću dokumentaciju jer Distribucijski ugovor nije ni jednim pravnim poslom konzumiran a to se vidi iz

ponašanja stranaka ujedno ne postoji poveznica na računima od 21.12.2016 kojom bi se ispostavljen račun povezao sa distribucijskim ugovorom od 18.09.2012 god.

-da distribucijskim ugovorom ugovorena je primena DAP klauzule , na spornim računim ugovorena je CIP klauzule ,

-distribucijskim ugovorom nije ugovorena kupoprodaja robe između tužioca kao proizvođača u ugovoru i Distributera ovde tuženika , već je predmet Distribucijskog ugovora dodela distributerstva od strane tužioca -tuženiku -citaj predmeta ugovora i sama causa ugovora: " **Genera ovim imenuje AGROVISION za svog distributera za prodaju i promidžbu proizvoda u Srbiji.**

- jedinim pravnim poslom je ugovorena kupoprodaja i konkretnog proizvoda - modrog ulja u tačno određenom pakovanju od 1.lit. i 20. lit.a tako i stoji u spornim računima a to je UGOVOR O KUPOPRODAJI br.RS4/2014

- dalje potraživanje tužioca u spornim računima potiče iz ugovora o kupoprodaji robe i odnosi se na isplatu kupoprodajne cene i nema nikakve veze sa distribucijom i promoterstvom robe -dokaz.

UGOVOR O KUPOPRODAJI br.RS4/2014 od 06.10.2014.u spisima predmeta .

- navodi u žalbi tužioca na strani 3. stav 6. i 7. su bili neistiniti i sračunati da se pred Visokim trgovačkim sudom izdejstvuje uvažavanje žalbe .kojim su prikazane netačne i neistinite činjenice činjenice , počev od toga da su stranke u ovom postupku sve svoje poslovne odnose Regulisale dostavljenim Distribucijskim ugovorom od 18.09.2012 - konstatacija -drugi ugovor osim dostavljenog ne postoji .

Jasno, je da potraživanje tužioca proističe iz kupoprodajnog odnosa da je tužilac imao na raspolaganju i sada ima obezbeđeno potraživanje - postoji izvršna hipoteka i upisano je založno pravo na stan u Beogradu u korist tužioca po osnovu kupoprodaje robe radi obezbeđenog potraživanja u iznosu od 142.500, eura o čemu je sudu predočena javna isprava o upisanoj hipoteci u korist tužioca .

dokaz u spisima ovog predmeta

Kod Distribucijskog ugovora je ugovoreno da pre potpisivanja i stupanja na snagu ovog ugovora da tuženik dostavi tužiocu bankarsku garanciju kao garanciju plaćanja u iznosu naružbe izdanu od banke po izboru tužioca , i to na prvi poziv Genere , bezuvjetnu i bez prigovora , što sve govori da sporni Računi ne proističu iz ovog ugovora jer bi se bankarska garancija aktivirala odmah po padanju u docnju sa plaćanjem duga po tom osnovu što dalje implicira da računici nisu iz nastali kao produkt ovog pravnog posla(distribucijski ugovor) između stranaka i ne može biti osnov za utvrđivanje ugovorene nadležnosti suda .

Dalje , po prigovoru na nadležnost suda i primenu prava u ovom spornom odnosu sud je doneo Rešenje kojim se sud oglašava da nije nadležan za postupanje i primenu domaćeg prava odno sno primenu Hrvatskog zakonodavstva , međutim u postupku po žalbi Visoki trgovački sud je ukinuo pomenuto Rešenje , međutim Trgovinski sud u Zagrebu nije doneo Rešenje našta je bio obavezan da se isti sada oglašava da je mesno nadležan da postupa i da se primeni domaće zakonodavstvo na konkretni pravni odnos , pa je u tom smislu sud načinio bitnu povredu postupka i ujedno isti je pogrešno primenio materijalno pravo, pa je u tom smislu i ova presuda sa aspekta tuženika neodrživa i nezakonita i predlaže da Viša istanca uvaži Žalbene razloge i istu ukine u celosti .

Shodno tome sud je i pogrešno utvrdio činjenično stanje , jer bitne dokaze tužilac nije dostavio sudu , pa je osnov za usvajanje platnog naloga nije postojao , odnosno sud je pogrešno primenio odredbe člana 446 ZPP-a jer se iz verodostojne isprave ne vidi da je realizovana kupoprodaja da je roba isporučena jer ne postoji prateća dokumentacija uz račun a to je otpremnica iz koje bi se videlo da je roba isporučena - datum kada i ko je robu

zaprimio kako bi se moglo govoriti o osnovanosti potraživanja tužioca kao i dospelost za plaćanje odnosno da je tuženik u docnji .

Sa navedenih razloga tuženik u celosti osporava tražbinu tužioca jer isti nije zaprimio robu koja se nalazi u spornim računima tužioca a ujedno je i nastupila zastara potraživanja koju tuženik ponovo ističe jer sud nije dužan da utvrđuje zastarelost potraživanja i sud je pogrešno primenio materijalno pravo jer je samo jedan zakonski uslov ostvaren prilikom usvajanja Platnog naloga a to je da je tuženik u inostranstvu uz pogrešno označavanje sedišta tuženika tako da je i sama tužba tužioca bila neuredna i da je trebalo odbaciti odnosno da je pravnom licu sedište u drugoj državi , ostali uslovi nisu ispunjeni , tako da je pogrešno primenjen čl. 446 ZPP-a ("Narodne novine " zadnja izmena br.70/19.

-prilog izvod iz Agencije za privredne registre - Beograd za zakonskog zastupnika u spisima predmeta .

Tuženik ističe I PRIGOVOR ZASTARE , odnosno da je potraživanje tužioca prema tuženiku za iznos od 56.016,00 eura odnosno 423.480,50 kn kao i sporedna potraživanja po osnovu kamata po Rješenju 86.P1-3/2021-4 od 11.02.2021. ZASTARELO, SOBZIROM DA PO SPORNIM FAKTURAMA-RAČUNIMA br.95208291/0000032427 i 95208292/0000032427 POTRAŽIVANJE POTIČE iz 2016 godine naplativo 20.04.2017 i 18.10.2017 a isto utuženo tek 29.01.2021 kada je podneta tužba pa kako je rok od 3 godine protekao 21.04.2020 odnosno 19.10.2020 godine ističemo i prigovaramo da je potraživanje po platnom nalogu 86.P1-3/2021-4 od 11.02.2021. zastarelo odnosno po navedenim računima tužioca i da se na konkretni pravni odnos- primeni pravo Republike Hrvatske odnosno odredbe članka 228 Zakona o obveznim odnosima .a ujedno sud je u svojoj presudu utvrdio da je osnov potraživanja distribucijski ugovor pa samim tim je i pogrešan zaključak suda da jer ok zastare 4 godine jer se distribucijskim ugovorom nije ugovarala klasična kupoprodaja dobara i robe već naprotiv stranke su na jasan način svoje uloge iz distribucijskog ugovora podelile Distribucijskim ugovorm od 18.09.2012 tuženik je upisan kao **distributer** a tužilac kao **proizvođač** kao ugovorne strane a u samom ugovoru ni pomena o kupoprodaji robe niti je došlo do ikakve kupoprodaje robe.

dokaz : Distribucijskim ugovorm od 18.09.2012

Ovaj sud - Trgovački sud u Zagrebu u obavezi da se drži naloga Višeg suda iz Rešenja 61 PŽ-1279/2022-3 od 25.04.2022 to je navod punomoćnika tužioca da je rok zasterelosti potraživanja u konkretnom slučaju 4 godine bez osnova , jer ovde se ne radi o međunarodnoj kupoprodaji robe niti je takav ugovor zaključen sa tuženikom , jer se članom 1. (člankom) Međunarodne Konvencije o zastarelosti potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe ,utvrđuje odnos kupca i prodavca iz ugovora o kupoprodaji robe , međutim Distribucijskim ugovorm od 18.09.2012 tuženik je upisan kao **distributer** a tužilac kao **proizvođač** kao ugovorne strane a u samom ugovoru ni pomena o kupoprodaji robe niti je došlo do ikakve kupoprodaje robe , pa je primena odredbi člana 8 pomenute Konvencije u celosti neosnovana i ne može se primeniti na ovaj pravni odnos između stranaka u ovom postupku jer se na njih ne može odnositi, pa je navod punomoćnika tužioca u celosti neosnovan

Dalje , Tuženik ističe i odlučnu činjenicu , ta tužilac u toku celog postupka nije sudu predočio dokaz da je tuženik svojim potpisom na dokumentu i svojim pečatom da je zaprimio robu po spornim računima -nema dokaza da je upravo roba isporučena tuženiku -nema potpisa o prijemu robe i to kvantativno niti pečata kao jedinog dokaza da je roba isporučena , nadalje ne postoji dokaz da je delimična uplata tuženika na koji se poziva sud 17.listopada 2017 se odnosi na račun 95208291/32427 ne postoji poveznica niti navod i poziv na račun na koji se sud poziva bez ijednog dokaza , jer je samo ekonomsko veštačenje krajnje nestručno i očigledno pristrasno koje tuženik nije imao mogućnosti da na isto prigovori jer isto nikada nije uredno primio , pa je u tom smislu i pogrešan zaključak suda da je došlo do prekida zastare

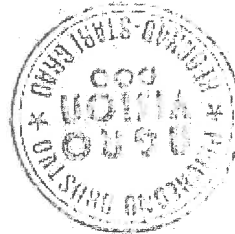
Dalje, zaključak sud je neutemeljen i očigledno sa političkom konotacijom da je Distribucijski ugovor predstavlja sadržajno kupoprodajni ugovor jer sadrži sve sve elemente kupoprodajnog ugovora, naprotiv Distribucijski ugovor se ne može nazivati ni po jednom svom elementu da je kupoprodajni ugovor, da jeste takav stranke bi kao i kao takav i označile kao što su to činile prilikom zaključenja UGOVOR O KUPOPRODAJI br.RS4/2014 od 06.10.2014, dalje distribucijski ugovor je sačinjavao tužilac isti nijednim svojim navodom u ugovoru nije naveo da je utvrđena cena i način plaćanja ovaj se ugovor odnosio na treća lica kome bi se roba prodavala a ne da se ovde tuženik pojavljuje kao kupac, jer ga i sam tužilac ne označava kao kupca, već naprotiv kao distributer koji prosleđuje robu trećim licima kupcima isti je posrednik sa ekskluzivnim pravom da ovde tužiocu kao proizvođaču daje potrebne podatke o tržištu zahtevima tržišta, daje planske elemente i pozicije za robu iz asortimana proizvođača sam tužilac se naziva proizvođačem a ne prodavcem, pa je jasno da sud je neosnovano utvrdio da je ovaj ugovor sadržajno kupoprodajni ugovor-uostalom stranke su u samom ugovoru utvrdile svoje obaveze ali po svemu sudeći do realizacije ovog ugovora nije ni došlo jer nije glavna obaveza distributera ispoštovana a to je bankarsku garanciju kao garanciju plaćanja u iznosu narudžbe izdanu od banke po izboru tužioca, i to na prvi poziv Genere, bezuvjetnu i bez prigovora, pa su stranke svoje odnose regulisale drugim ugovorom o kupoprodaji gde je stavljena odnosno položena hipoteka na stanu u Beogradu kao obezbeđenje potraživanja.

Sa svih napred navedenih razloga predlažemo da VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE uvaži Žalbene razloge i ukine ožalbenu Presudu u celosti.

U Beogradu 04.09.2024.

zakonski zastupnik tuženika

Aleksandar Milošković

23-07-2024

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

69. P-897/2022-62
(ranije P-1470/2021, PI-3/2021)

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Tini Jakupak, u pravnoj stvari tužitelja GENERA d.d., Rakov Potok, Kalinovica, Svetonedeljska cesta 2, OIB: 25555531112, zastupano po punomoćniku Hrvoju Lui, odvjetniku u Mađarić & Lui – odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Zelinska 4, protiv tuženika AGRO VISION d.o.o., Republika Srbija, Beograd, Kneza Mihaila 25/2/16 (ranije Dubrovačka 24, ranije Begaljica, Borisa Kidriča 213), radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 13. lipnja 2024. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, s objavom 23. srpnja 2024.

presudio je

I Održava se na snazi platni nalog iz rješenja ovog suda broj PI-3/2021-4 od 11. veljače 2021. u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 56.016,40 EUR (u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja), kao i zakonsku zateznu kamatu koja teče na iznos od:

- 14.688,40 EUR (u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja) od dana 18.10.2017. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, od 1. 1. 2023. do 29. 12. 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotna poena, a od 30. 12. 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 5 (pet) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,
- 41.328,00 EUR (u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja) od dana 20.04.2017. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, od 1. 1. 2023. do 29. 12. 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotna poena, a od 30. 12. 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 5 (pet) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana, kao i dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju trošak postupka izdavanja platnog naloga u iznosu od 1.438,05 EUR/10.835,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja 11. veljače 2021. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotnih poena, od 1. 1. 2023. do 29. 12. 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. 12. 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 8 dana.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 8.354,26 EUR uz zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja presude do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi izdavanja platnog naloga kojim bi se tuženiku naložilo plaćanje iznosa od 56.016,00 eura s zateznim kamatama na iznos od 14.688,40 eura od 18. listopada 2017. do isplate i na iznos od 41.328,00 eura od 20. travnja 2017. do isplate, u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, temeljem izdanih računa za isporučenu robu.

2. Ovaj sud je rješenjem broj PI-3/2021 od 11. veljače 2021. odredio platni nalog kojim je naložio tuženiku isplatu iznosa od 56.016,00 eura s zateznim kamatama kao u izreci rješenja, te odredio trošak postupka u iznosu od 10.835,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom, sve kao u rješenju.

3. Tuženik je pravovremeno prigovorio platnom nalogu, među ostalim ističući prigovor nadležnosti ovog suda. Tvrdi da sporni odnos se ne zasniva na Distribucijskom ugovoru koji je tužitelj dostavio uz tužbu već na računima u kojima nije navedeno da proizlaze iz predmetnog ugovora. Tvrdi da se radi o kupoprodaji temeljem priloženih računa koja nije u svezi s predmetnim ugovorom pa da je s toga nadležan Privredni sud u Beogradu. Podredno, ističe prigovor zastare i prigovor ispunjenja odnosno isporuke robe budući tužitelj nije dostavio dokaze da je roba isporučena tuženiku. Oспорava utvrđeno činjenično stanje u rješenju o platnom nalogu.

4. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1279/2022-3 od 25. travnja 2022. ukinuto je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1470/2021-2 od 3. ožujka 2022. kojim se taj sud oglasio apsolutno nenadležnim te je postupak nastavljen povodom prigovora protiv platnog naloga. Rješenjem VTSRH odredio je da je osnov potraživanja tužitelja Distribucijski ugovor i da je za predmetni spor nadležan ovaj sud.

5. U nastavku postupka tužitelj je ostao kod tužbe te je dostavio daljnje dokaze s obzirom na prigovore tuženika da nije primio robu i to: otpremnice 80421637 i 80421638, te tovarne listove 7840184 i 7480182, te predlaže financijsko vještačenje na okočnost visine dugovanja. Tužitelj je predložio i saslušanje djelatnika tužitelja Denisa Ivankovića na okolnost poslovanja s tuženikom. Daljnjim podnescima tužitelj ponavlja navode istaknute u tužbi i odgovara na prigovore tuženika kojima se protivi.

6. Tuženik je u nastavku postupka ostao kod istaknutih prigovora zastare i ispunjenja, kao i da se u konkretnom slučaju ne radi o kupoprodaji robe na koji bi se primijenila Konvencija o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe. Podneskom od 27. lipnja 2022. tuženik je naveo kako je osnov tužiteljeva potraživanja Ugovor o kupoprodaji br. RS 4/2014 od 6. listopada 2014. Kasnijim podnescima u biti tuženik ponavlja ranije istaknute navode i prigovore.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio dokaz čitanjem isprava na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu kao jeziku i pismu suda: Distribucijski ugovor, računi 95208291/0000032427 i 95208292/0000032427, otpremnice 80421637 i 80421638, tovarni listovi 7840184 i 7480182, Ugovor o kupoprodaji br. RS 4/2014., lista prodajnih naloga. Sud je proveo i dokaz financijskim vještačenjem. Dokaz saslušanjem svjedoka, zaposlenika tužitelja, sud nije proveo budući je isto ocijenio nesvrshodnim budući je stava da stranke (pravne osobe) svoje navode pred trgovačkim sudom dokazuju pisanim ispravama. Drugih dokaza stranke nisu imale. Izvođenje drugih dokaza stranke nisu ni predložile (čl. 7. Zakona o parničnom postupku - Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.; dalje: ZPP).

8. Odredbom članka 219. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev i kojima pobija navode i dokaze protivnika. Odredbom čl. 221.a. istog zakona propisano je da će sud o postojanju činjenice zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja ako na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu.

9. Na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

10. Predmet ovog postupka je potraživanje tužitelja temeljem utuženih računa 95208291/0000032427 od 21. prosinca 2016. na iznos od 14.688,40 eur (dio računa) i 95208292 /0000032427 od 21. prosinca 2016. na iznos od 41.328,00 eur za modro ulje u količinama kao naznačeno u računima.

11. Nije sporno da su stranke bile u ugovornom odnosu, ali je sporno temeljem kojeg ugovora (Distribucijskog ugovora ili Ugovora o kupoprodaji br. RS 4/2014) je nastalo predmetno potraživanje tužitelja i u kojem iznosu. Nije sporno da je tuženik djelomično platio ovdje utuženi račun 95208291/0000032427 dana 17. listopada 2017. Sporno je da li je tužitelj ispunio svoje obveze po ugovoru i da li je tuženik dužan ovdje utuženi iznos. Sporno je da li je predmetno potraživanje u zastari.

12. Podnošenje tužbe radi izdavanja platnog naloga umjesto podnošenja ovršnog prijedloga temeljem vjerodostojne isprave sudu tužitelj u tužbi radi izdavanja platnog

naloga obrazlaže činjenicom što je tuženik pravna osoba koja ima sjedište u inozemstvu pa u Republici Hrvatskoj ne postoji sud koji bi bio mjesno nadležan odlučivati o takvom prijedlogu, u smislu odredbe čl. 39.a st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017.). Prema odredbi čl. 446. st. 1. ZPP-a kad se tužbeni zahtjev odnosi na dospjelo potraživanje u novcu, a to se potraživanje dokazuje vjerodostojnom ispravom priloženom tužbi u izvorniku ili ovjerenom prijepisu, sud će izdati nalog tuženiku da udovolji tužbenom zahtjevu (platni nalog). U tužbi kojom se predlaže izdavanje platnog naloga tužitelj treba posebno navesti razloge zbog kojih predlaže njegovo izdavanje umjesto da predlaže određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. U ovom postupku sud je ocijenio da su ispunjene pretpostavke iz citirane odredbe ZPP-a i izdao je platni nalog PI-3/2021-4 od 11. veljače 2021.

13. Ugovorne strane, ovdje tužitelj i tuženik, u poslovnom su odnosu temeljem Distribucijskog ugovora sklopljenog dana 18. rujna 2012. Temeljem predmetnog Ugovora tužitelj je tuženika imenovao svojim distributerom za prodaju i promidžbu Proizvoda u Srbiji. Člankom 1. Distribucijskog ugovora (Čl. 1. Definicije) pojašnjeno je da se Proizvod smatra proizvod za dezinfekciju i deratizaciju (DD), te proizvodi za zaštitu bilja. Među ostalim, stranke su ugovorile nadležnost suda u Zagrebu i primjena hrvatskog prava (čl. 14. Ugovora).

14. Iz računa koji su dostavljeni uz tužbu (račun broj 95208291/0000032427 i račun broj 95208292/0000032427) vidljivo je da su isti ispostavljeni na tuženika radi isporuke robe 'Modro ulje'. Modro ulje – je kombinirani insekticid-fungicid-akaricid namijenjen za zaštitu trajnih nasada. Dakle, riječ je o proizvodu za zaštitu bilja, a koja distribucija je pokrivena Distribucijskim ugovorom koji je tužitelj dostavio uz tužbu. Dakle, predmet isporuke i predmet računa u pogledu kojih tužitelj zasniva tužbeni zahtjev je proizvod koji je pokriven i čija distribucija je ugovorena Distribucijskim ugovorom. Osnovni elementi računa koje račun mora sadržavati propisani su odredbama čl. 79. Zakona o PDV-u i u istima nije naznačeno da bi račun u pogledu valjanosti morao sadržavati i poveznicu na ugovor temeljem kojeg se ispostavlja. Osnovni, obvezni elementi računa su broj računa i datum izdavanja, ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja), ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca), količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu ili opseg obavljenih usluga, datum isporuke dobara ili obavljenih usluga ili datum primitka predujma u računu za predujam, ako se taj datum može odrediti i razlikuje se od datuma izdavanja računa, jediničnu cijenu bez PDV-a, odnosno iznos naknade za isporučena dobra ili obavljene usluge, razvrstane po stopi PDV-a, popuste ili rabate ako nisu uključeni u jediničnu cijenu, stopu PDV-a, iznos PDV-a razvrstan po stopi PDV-a, osim ako se primjenjuje posebni postupak za koji je u smislu ovoga Zakona taj podatak isključen, zbrojni iznos naknade i PDV-a, dodatne napomene (napomena o prijenosu porezne obveze ili napomena o osnovi oslobođenja).

15. Iz Distribucijskog ugovora proizlazi da je sklopljen između tužitelja kao proizvođača i tuženika kao distributera, kojim je tužitelj imenovao tuženika za svog distributera za prodaju i promidžbu proizvoda u Srbiji, i to proizvoda za dezinfekciju i deratizaciju (D.D.) te proizvoda za zaštitu bilja (članci 1. i 2.1. Ugovora), kakav proizvod predstavlja i modro ulje iz predmetnih računa. Iz Ugovor o kupoprodaji br. RS 4/2014 od 6. listopada 2014. sud je utvrdio da je predmet istog modro ulje prema ugovorenoj kupoprodajnoj cijeni, pri tom je određen krajnji rok za isporuku 7 dana od dana

potpisivanja ugovora odnosno najkasnije 13.10.2014. koji datum je znatno dalji od predmetnih, ovdje utuženih računa iz prosinca 2016. Prema tom ugovoru ugovorena je kupoprodaja modro ulje 1 litra SRB 30000 komada, modro ulje 20 litara 5000 komada. Ovdje utuženim računima potražuje se naplata robe modro ulje 1 litra 9924 komada i modro ulje 1 litra 10080 komada. Ugovor sa strane tužitelja je potpisan nečitko i nije stavljen pečat tužitelja. Slijedom navedenog kako se računi ne podudaraju ni vrsti niti količine niti kupoprodajnoj cijeni robe naznačene u Ugovoru RS 4/2014 sud nije prihvatio navedeni prigovor tuženika. Da je Ugovor RS 4/2014 konzumiran proizlazi iz tužiteljevog dokumenta Lista prodajnih naloga koji tuženik nije osporio tijekom ovog postupka, kao i iz nalaza vještakinje.

16. Provedenim financijskim vještačenjem sud je utvrdio da je visina utuženog potraživanja 56.016,40 EUR i to 14.688,40 eur temeljem računa 95208291/0000032427 i 41.328,00 eur temeljem računa 95208292/0000032427. Prema nalazu vještaka tužitelj nije zaveo u svoje poslovne knjige račune temeljene na Ugovoru br. RS 4/2014. Isto tako vještakinja je utvrdila uvidom u poslovnu dokumentaciju tužitelja (budući tuženik nije dostavio svoju) da temeljem Ugovora RS 4/2014 izdani su računi 336499, 336498 i 336497 te su isti podmireni u 2014. Isto tako vještakinja je utvrdila da tužitelj navedene račune nije evidentirao budući je prodavatelj bio Genera Pharma d.o.o. Beograd-Zemun koji je i potpisao predmetni ugovor.

17. U odnosu na prigovor (ne)nadležnosti o navedenom je već odlučeno rješenjem VTSRH. U konkretnom slučaju tuženik je pravna osoba sa sjedištem u inozemstvu, i to u Republici Srbiji, dakle, u državi koja nije članica Europske unije. Zbog toga se u konkretnom slučaju radi o sporu s međunarodnim obilježjem pa su, u skladu s odredbom članka 1. točke 2. Zakona o međunarodnom privatnom pravu (Narodne novine broj 101/17; dalje: ZMPP), za pitanje nadležnosti sudova Republike Hrvatske i pravila postupka primarno mjerodavne odredbe ZMPP-a, a onda i ugovorne odredbe kao što je već detaljno obrazloženo u rješenju VTSRH. U članku 14.1. Ugovora sadržana je prorogacijska klauzula kojom je u slučaju spora iz ili u svezi tog Ugovora ugovorena nadležnost suda u Zagrebu, dok tuženik u konkretnom slučaju nije tvrdio niti dokazao da je takav sporazum o nadležnosti ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti prema pravu Republike Hrvatske. Posljedično, trgovački sud je stvarno nadležan za suđenje u ovom sporu.

18. Prigovor neispunjenja sud ocjenjuje neosnovanim budući je tužitelj dostavljenim tovarnim listovima i otpremnicama dokazao da je roba naznačena u ovdje utuženim računima tuženiku isporučena. Navedeno je isporučeno kamionom PŽ 172DB i to 21 plate težine 11400 kg (navedeno u CMR).

19. Prigovor zastare je ocijenjen neosnovanim budući ugovorne strane nisu isključile primjenu Konvencije pa je zaključak o neosnovanosti tuženikovog prigovora zastare ovaj sud utemeljio na mjerodavnim odredbama Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe (Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori broj 5/78, te Ustavne odluke o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske – Narodne novine broj 31/91, i članka 29. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora – Narodne novine broj 28/96), i to odredbi članka 8. Konvencije prema kojoj potraživanja iz kupoprodaje robe zastarijevaju za četiri godine. Prema odredbi članka 9. Konvencije zastara počinje teći onog dana kada počinje pravo na potraživanje. Iako je od nastanka obveze (21. prosinca 2016.) do dana utuženja (29. siječnja 2021.) godine protekao četverogodišnji zastarni rok predviđen odredbom članka 8. Konvencije o zastari potraživanja u oblasti međunarodne kupoprodaje robe, sud ističe kako je došlo do prekida zastare

djelomičnim plaćanjem računa 95208291/0000032427 (posljednje plaćanje dana 17. listopada 2017.) pa nije protekao četverogodišnji zastarni rok. Isto tako od dospeljeća obveze (120 dana od dana fakture - 20. travnja 2017.) do dana utuženja (29. siječnja 2021), nije protekao zastarni rok, to sud smatra da zastara nije nastupila i da tužiteljevo utuženo potraživanje nije zastarjelo. Naime, Konvencijom su predviđeni rokovi zastarjelosti od četiri godine od dospelosti kao subjektivni rok i apsolutni rok zastarjelosti od 10 godina kao objektivni zastarni rok.

20. Prigovor osnova i visine potraživanja sud je ocijenio neosnovanim iz navoda koji slijede. U dokaznom postupku utvrđeno je da su ovdje parnične strane zaključile Distribucijski ugovor od 18. rujna 2012. temeljem kojeg ugovora je tužitelj tuženiku isporučio robu (modro ulje) i ispostavio račune. Računi koji su predmet ovog postupka nisu u vezi s Ugovorom iz 2014., na kojeg se poziva tuženik, već proizlaze iz Distribucijskog ugovora. Naime, Ugovor iz 2014. je prestao je konzumacijom odnosno i da nije na takav način tada bi prestao protekom roka na koji je sklopljen. Sud zaključuje da Distribucijski ugovor predstavlja sadržajno kupoprodajni ugovor jer sadrži sve elemente kupoprodajnog ugovora. Osim toga, Distribucijskim ugovorom ugovoreno je i distribucija i cijene proizvoda i način plaćanja i dr.

21. Iz činjenične osnove tužbe, kojom je sud vezan (članak 186. stavak 3. ZPP-a), u bitnome proizlazi kako je poslovni odnos između parničnih stranaka reguliran Distribucijskom ugovorom od 18. rujna 2012. kojim je u članku 14. ugovorena primjena hrvatskog prava i nadležnost suda u Zagrebu, Republike Hrvatske. Nadalje proizlazi kako je Ugovorom ugovorena distribucija robe iz asortimana tužitelja putem tuženika kao distributera za prodaju robe u Srbiji, te da je na temelju Ugovora tužitelj isporučio robu tuženiku i ispostavio mu račune broj 95208291/0000032427 (4173/VT02/1) i broj 95208292/0000032427 (4174/VT02/1) po kojima je dospjeli dug tuženika prema tužitelju za isporučene proizvode iznosio 82.016,40 EUR u kunsnoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate. Konačno iz provedenog vještačenja proizlazi kako je do 17. listopada 2017. tuženik namirio samo dio tražbine po računu broj 95208291/0000032427 (4173/VT02/1) tako da je po tom računu preostao dug u iznosu od 14.688,40 EUR po osnovi glavnice, dok tražbina po računu broj 95208292/0000032427 (4174/VT02/1) nije niti djelomično namirena. Zbog toga tužbenim zahtjevom tužitelj osnovano zahtijeva isplatu iznosa od 56.016,40 EUR.

22. Glede valute obveze, sud je odlučio sukladno odredbi čl. 166. st. 1. ZOO. Naime, tom je odredbom propisano da se ispunjenje sastoji u onom što čini sadržaj obveze te ga niti dužnik ne može ispuniti nečim drugim, niti vjerovnik može zahtijevati nešto drugo. Imajući u vidu sadržaj navedene odredbe, zaključuje se da tužitelj u situaciji kad je ugovorena valutna klauzula, nema pravo zahtijevati isplatu u kunama jer to nije sadržaj ugovorne obveze. Stoga zahtjev za isplatu u kunama nije osnovan, međutim, tako postavljeni zahtjev nije zapreka odlučivanju o osnovanosti zahtjeva za isplatu protuvrijednosti kuna odgovarajućih deviznih novčanih jedinica (u konkretnom slučaju EUR) jer se time ne prekoračuje postavljeni zahtjev u smislu čl. 2. ZPP (tako i VSRH, Rev-874/08-3 od 31. ožujka 2009.). Međutim, kako je u međuvremenu službena valuta RH postao EUR navedeno je ispušteno kao nepotrebno.

23. Sud je odluku o zakonskim zateznim kamatama donio na temelju odredbe čl. 29. st. 1. i 2. ZOO koji se tijekom godina više puta mijenjao, a sve kako je naznačeno u izreci za trgovačke odnose.

24. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da utvrđene okolnosti konkretnog slučaja pružaju valjani osnov za zaključak da je među strankama uspostavljen

obveznopravni odnos odnosno ugovorni odnos u izvršenju temeljem kojeg je tužitelj isporučio robu, te u svezi s time ispostavio tuženiku račune, a tuženik nije izvršio svoju ugovornu obvezu koja se sastoji u plaćanju cijene po predmetnim računima. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio uvidom u račune kao vjerodostojnu dokumentaciju iz koje proizlazi da tuženik nije platio tužitelju isporuku robe i iz provedenog financijskog vještačenja. S obzirom da je sud odlučne činjenice mogao utvrditi na temelju izvedenih dokaza i s obzirom na zauzeta pravna shvaćanja dana u obrazloženju, sud je izvođenje daljnjih dokaza ocijenio nepotrebnim (saslušanje djelatnika tužitelja).

25. Budući je tužitelj svoju ugovornu obvezu prema tuženiku izvršio dok tuženik svoju obvezu isplate naknade nije izvršio u cijelosti, ovaj sud je našao tužbeni zahtjev osnovanim u cijelosti, pa je na temelju odredbe čl. 376. ZOO-a, presudio kao u toč. I. izreke presude.

26. O troškovima postupka je odlučeno na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, kao i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/12., 118/14., 107/15. 37/22., 126/22., 138/23.- dalje u tekstu: Tarifa). Tužitelj koji je u cijelosti uspio u ovom postupku, sukladno vrijednost predmeta spora ima pravo na troškove i to za: za sastav podneska od 30.06.2022., 11.07.2022. i 13.05.2024. svaki u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.1. Tarife), ostale podneske od 14.09.2022., 30.11.2022., 28.12.2022., 24.05.2023., 10.7.2023., 19.02.2024. svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8.3. Tarife), te za zastupanje po punomoćniku na ročištima 14. lipnja 2023. i 13. lipnja 2024. svako u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9.1. Tarife), sve uvećano za PDV (25 %), trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 304,26 EUR, te trošak vještačenja u iznosu od 300,00 EUR, sveukupno trošak ovog postupka iznosi 8.354,26 EUR uz zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja presude do isplate. Sud tužitelju nije priznao ostale podneske u zatraženom iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za PDV preko iznosa od 200,00 EUR budući prema Tbr. 8.1. Tarife odvjetnik ima pravo na četiri obrazložena podneska u prvostupanjskom postupku prema nagradi kao za tužbu. Za sastavljanje obrazloženih podnesaka izvan Tbr. 8. toč. 1. odvjetniku pripada 50 % nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 4., 7. i 8., ali ne više od 100 bodova. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 12.7.2022. budući isti ne prileži spisu (postoji i priznat podnesak od 11.7.2022.), kao niti trošak pristojbe na žalbu budući isti nije nastao. U odnosu na trošak sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.1. Tarife) i sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 2.292,50 kn odlučeno je u dijelu platnog naloga. Slijedom iznijetog odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 23. srpnja 2024.

Sudac
Tina Jakupak

Dokument je elektronički potpisan:

TINA JAKUPAK

Vrijeme potpisivanja:

23-07-2024

10:20:24

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=JAKUPAK

G=TINA

CN=TINA JAKUPAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

Dostaviti:

1. tužitelju po pun. uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku na adresu I.145.
3. kal pravomoćnosti – 30 dana

Broj zapisa: **9-3086a-9d9c0**

Kontrolni broj: **06ae2-09ac3-05270**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TINA JAKUPAK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.